

ת"פ 23107/04/19 - מדינת ישראל נגד יאסר אלעתמין, עאטף אלעתמין, סאלם עתמין

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 23107-04-19 מדינת ישראל נ' אלעתמין ואח'

מספר בקשה: 8

לפני כבוד השופט עמית מיכלס	מאשימה
מדינת ישראל	נגד-
1. יאסר אלעתמין	נאשמים
2. עאטף אלעתמין	
3. סאלם עתמין	

החלטה

רקע ותמצית טיעוני הצדדים

1. בפני בקשת הנאשמים לקבוע כי אין עליהם להשיב לאשמה, ולהורות על זיכויים מביצוע עבירות של **פריצה לבניין שאינו דירה ביצוע גניבה**, לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) **והיזק לרכוש במזיד**, לפי סעיף 452 לחוק, זאת עם תום פרשת התביעה, ובהתאם לסעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.

2. על פי עובדות כתב אישום מתוקן שהוגש נגדם, בתאריך 27.1.2018 בסמוך לשעה 18:52, הגיעו הנאשמים למתחם מגודר באזור התעשייה מעיין שורק, בו הוצבה אנטנה סלולארית השייכת לחברת "פלאפון". עם הגעתם למקום, חתכו הנאשמים את הגדר, נכנסו למתחם, שברו את דלת הברזל של המבנה באמצעות חפץ חד, נכנסו למבנה, גנבו ממנו 4 מצברים שערכם ביחד נע בין 8,000 ל-12,000 ₪ ועזבו את המקום.

3. ביום 9.1.2020 נשמעה תשובת הנאשמים לכתב האישום. לדברי ב"כ נאשם 1, שדיבר בשם כלל הנאשמים, מצאו הנאשמים את המצברים ליד הכביש "שמגיע ליפו, נראה לי כביש 40". הנאשמים לא הגיעו למתחם, לא חתכו את הגדר, לא נכנסו למבנה וכלל לא היו באזור. נוסף על כך הוכחש סכום הגניבה. ביתר פירוט נטען שהנאשמים מודים שנפגשו ברמת חובב, נסעו לכיוון באר שבע, ואז חזרו, אולם "לא ברור לאיפה הם חזרו". הנאשמים נסעו יחדיו ברכב, כאשר בשלב מסוים עצרו בצד הדרך כדי להטיל את מימיהם, אז מצאו את המצברים בשולי הדרך, העמיסו אותם לרכבם ונסעו מהמקום. נאשם 1 אף טען שכאשר הגיע לתחנת המשטרה על מנת לאסוף את רכבו, הוחזר לו הרכב עם

המצברים בתוכו, והוא הסב את תשומת לב השוטרים לכך.

4. במהלך הדיון הודיעו ב"כ הנאשמים כי הם מבקשים להעיד שני עדי תביעה בלבד, ואולם בדיון המשך (שנערך ביום 4.6.2020) חזרו בהם מבקשתם זו, והסכימו להגיש את תיק החקירה במלואו, כפוף לפסילת ראיות המבוססות על עדויות מפי השמועה. עוד נטען שאין בידי המאשימה ראיה כלשהי לכך שהרכוש שהיה בידי הנאשמים אכן נגנב. בנסיבות אלו נטענה טענת "אין להשיב לאשמה" מושא החלטה זו.

5. בתגובה שנמסרה בכתב, ביקשה המאשימה להעיד בכל זאת את שני עדי התביעה 1 ו-4 במסגרת הליך הוכחות. משלא הושגה הסכמה להגשת כל תיק החקירה, נעתרתי בהחלטתי מיום 17.6.2020 לבקשה זו, והדיון נדחה לשמיעת ראיות והגשת חומרי החקירה האחרים, לגביהם לא התעוררה מחלוקת.

6. ביום 18.11.2020, לאחר שהעידו שני העדים, והוגש חומר החקירה הנוסף, ולאחר הכרזת המאשימה "אלו עדי", שבו ב"כ הנאשמים על טענתם, תוך שהוסיפו שגם לאחר סיום פרשת התביעה, לא הוצגה עדות קבילה על כך שדלת הברזל נשברה. עוד נטען שעדויות שני עדי התביעה שהעידו הן בגדר "עדות שמועה" בכל הנוגע להתפרצות ולגניבה.

7. בשים לב ליריעת המחלוקת בין הצדדים, נסקור תחילה בקצרה את התשתית הראייתית שהוצגה מטעם המאשימה, בהמשך נבחן טענות ב"כ הנאשמים ולבסוף נברר האם יש בראיות אלו כדי לסבך את הנאשמים בביצוע העבירות המיוחסות להם ברמה הנדרשת לשלב זה של ההליך.

ראיות המאשימה

עדויות של מר אבי מדעי

8. העד, המשמש כקצין ביטחון של חברת איתוראן (להלן: קב"ט איתוראן), סיפר בעדותו שהוא משמש בתפקיד מזה כ-22 שנים. במסגרת עבודתו יושב העד במוקד המבצעי של החברה, מתחקר אירועים ועורך דוחות, כמו הדוח שערך על אירוע מיום 28.1.2018. העד הסביר ש"נציגים במרכז הבקרה מבצעים פעולות והם מעבירים את הנתונים לאחראי המשמרת שעורך דוח פנימי של המערכת". לצורך הכנת דוח, העד מעיין בדוח שנערך על ידי אחראי המשמרת, וככל שנדרשות הבהרות, פונה אליו. במקרה הנוכחי הפיק העד בעצמו בעזרת אחראי המשמרת את המפות עליהן מופיע מיקום הרכב במהלך האירוע. עוד העיד שהנתונים נשמרים במחשבי החברה באופן שמאפשר לראותם בכל זמן נתון. במקרה זה הותקן מכשיר איתוראן לבקשת חברת פלאפון כך שברגע שמטלטלים או מזיזים את המצברים, המערכת משדרת "הודעת טלטול". משהתקבלה הודעת הטלטול, יצר נציג מרכז הבקרה קשר עם נציג החברה ומכאן התחיל האירוע. משנשאל מיהו נציג מרכז הבקרה השיב שאינו זוכר.

9. מהדוח שערך העד, כמו גם מהמפות שצורפו לו (ת/19), עולה שהרכב ועליו המצברים היו בתנועה ונכחו עמוד 2

בחמישה מועדים שונים בחמישה מקומות שונים:

19:20 אותרו המצברים בתנועה על כביש 4.

19:23 אותרו המצברים בתנועה על כביש 4 בקרבת מחלף ראשל"צ, לכיוון דרום.

19:31 אותרו המצברים בתנועה על כביש 4 במחלף יבנה.

19:42 אותרו המצברים במחלף קריית גת, בנסיעה לעבר כביש 6 לדרום.

19:56 אותרו המצברים בקרבת קריית גת.

19:57 בעקבות יצירת חסימה על ידי המשטרה בקרבת קריית גת, נוצר פקק תנועה. כוח אכיפה של איתוראן ואנשי המשטרה החלו לערוך סריקות בין המכוניות, בניסיון לאתר את המצברים.

20:18 התקבל דיווח לפיו אנשי המשטרה וכוח אכיפה איתוראן הגיעו לרכב, מסוג קיה ריו, מ"ר 2994452, בו נמצאו 3 חשודים וכן המצברים הגנובים. שלושת החשודים נעצרו על ידי המשטרה.

הודעה בדבר תפיסת המצברים נמסרה לנציג החברה, אשר הופנה למשטרה.

10. עיינו הראות שעדותו של העד והדוח שערך מרכזים את כל המידע שזרם לחברת איתוראן על ידי החיישנים, ואולי אף באמצעים אחרים, זאת על אף שהעד עצמו לא היה שותף להתרחשות ולא נכח במקום בזמן אמת. העד הסתמך לצורך עריכת הדוח על דוחות של גורמים אחרים בחברה ובנתונים שנשמרו במחשבי החברה. בנקודה זו נשאלת השאלה האם ניתן לראות בתייעוד הממוחשב של החברה משום הנצחה של ההתרחשות, בדומה לסרטון המתעד אירוע? ולחלופין - האם ניתן להסתמך על הנתונים הממוחשבים? על אף שיתכן שהיה ניתן לענות על שאלות אלו בחיוב, ואינני קובע מסמרות בעניין, הרי שאז הייתה נדרשת, לכל הפחות, עדותו של איש מחשבים של החברה שהיה שופך אור על פרטים חשובים כמו האופן בו בנויה המערכת, האופן בו נשמרים הנתונים, אפשרות עריכת שינויים בנתונים אלו, אמצעי ההגנה הננקטים על מנת לשמור על הנתונים (בדומה לאופן שהדבר נעשה עת מוגשת תעודה בדבר רשומה מוסדית), וכיו"ב שאלות שלא זכו למענה.

אשר על כן, מצאתי שעדותו של מר מדעי היא עדות מפי השמועה שלא ניתן להסתמך עליה, למעט הפרט שמסר על עצם התקנת החיישנים על גבי המצברים ועל החיווי שמתקבל כתוצאה מטלטולם.

עדותו של מר אברהם גרינבלט

11. מר גרינבלט הוא מנהל מחלקת הביטחון והבטיחות של חברת פלאפון, ולדבריו משמש כקב"ט ארצי האחראי על "הביטחון הפיזי" בחברה מזה כ-7 שנים. בדומה לעדות של קב"ט איתוראן, גם חלקים נרחבים מעדותו של העד היו עדויות מפי השמועה. העד הרבה להשתמש לצורך תיאור פעולות שנעשו בשטח בגוף שני רבים או בגוף שלישי, אולם בהמשך חקירתו התברר שהוא לא היה שותף להן. כך, למשל, תיאר העד את האירוע: "ביום 27.1.2018 בסביבות שעה עמוד 3

19:00 התקבלה אינדיקציה על פתיחת דלת באתר, בבדיקה פנימית גילינו שלא מדובר בטכנאי שלנו, במקביל קיבלנו קריאה מאיתוראן על תזוזה של המצב, תחילת תנועה של המצבר. הקפצנו כונן של איתוראן לנקודה והקפצנו כונן שלנו. כונן של איתוראן הגיע למקום וגילה שהאתר פרוץ ובמעקב של מוקד איתוראן והכוננים של איתוראן הצליחו לתפוס את המצבר ברכב של החשודים" (עמ' 23).

דוגמאות נוספות ניתן למצוא בדברי העד על כך שהגורם שפענח בזמן אמת את תנועת המצברים היה מוקד איתוראן. כן הבהיר שהתמונות שצורפו לא צולמו על ידו, אלא על ידי "הבחור של איתוראן, הכונן" (עמ' 27). באופן דומה העיד הקב"ט אף על שווים של המצברים, אולם ציין שהסכום בו נקב מבוסס על "הגורמים בחברת ההנדסה של חברת פלאפון" (עמ' 24).

12. הנה כי כן, עדותו של מר גרינבלט סימנה בצורה ברורה את החוסרים הראייתיים הרבים בתיק, ובהם העדר עדויות של שני הגורמים בחברת פלאפון ובחברת איתוראן שראו את החיווי הראשוני והקפיצו את הכוננים; העדר עדויות של הכוננים של שתי החברות שהוקפצו לאחר קבלת החיוויים ושהגיעו לאתר הפריצה או לרכבם של הגנבים; העדרה של עדות של "גורם בחטיבת ההנדסה" או קבלה/חשבונית מס/הצעת מחיר/הערכת שמאי שיכולים היו לשפוך אור על שווי המצברים; העדר פרטים על אודות הצלמים שצילמו את המצברים ואת האתר שנפרץ.

13. מנגד, ובשונה מעדותו של קב"ט איתוראן, העיד קב"ט פלאפון על פעולות שהוא עצמו ביצע במהלך ההתרחשות, או על פעולות שדווחו לו בזמן אמת מתוקף תפקידו כקב"ט ארצי, כאשר הפרטים שמסר משתלבים עם ראיות קבילות, כפי שיובהר בהמשך. נוסף על כך מסר העד פרטים הידועים לו מתוקף תפקידו כקב"ט בחברה. להלן יפורטו הפרטים הקבילים מתוך עדותו.

העד סיפר שעקב ריבוי פריצות וגניבות מצברים, הותקנו רכיבים של חברת איתוראן בתוך מצברים באתרי פלאפון השונים ברחבי הארץ. עוד סיפר על כך שדווח לו בזמן אמת על פריצה, כאשר דווח החירום התקבל בו זמנית הן מחברת פלאפון והן מחברת איתוראן (עמ' 25, 26, 27). אכן, הגורם שדווח לעד לא נכלל ברשימת עדי התביעה. עם זאת, העובדה שהעד עודכן בזמן אמת מתוקף תפקידו ובמקביל על ידי שני גורמים שונים, שהסתמכו על שתי מערכות נפרדות, מספיקה לצורך הקביעה שאירוע חריג של פריצה אכן התרחש ושהעד היה מודע לו באותה נקודת זמן.

העד אף ידע לתאר את מראה המצברים, אותם הגדיר כ"מאוד ייחודיים, בצבע צהוב, גדולים, כבדים, משהו באורך של 70 ס"מ, גובה 90 ס"מ, יש עליהם מדבקה שכתוב עליה "תקין" זאת מדבקה שקבלן שלנו מדביק עליהם במסגרת בדיקה תקופתית, המצברים מחוברים בכבלים לרשת החשמל" (עמ' 24).

עוד הוסיף שבעקבות הדיווח שקיבל מכונן איתוראן "בזמן אמת ולמחרת", הגיע בעצמו לאתר וראה אותו פרוץ. באתר עצמו ראה סימני חיתוך של הכבלים של המצברים, והעריך שנחתכו באמצעות קאטר או חפץ אחר (עמ' 28). העד הסביר שלא הגיע לזירה באותו רגע מאחר שהוקפץ (עמ' 26) והיה "עסוק במרדף" (עמ' 25), אולם בהמשך הבהיר שלא ניהל את המרדף בעצמו ולא היה שותף למעצר (עמ' 27).

14. ואולם, עדותו של קב"ט פלאפון אינה עומדת לבדה, אלא מצטרפת לראיות נוספות, שהוגשו בהסכמת ההגנה, ומכאן שאין לגביהן מחלוקת אשר לאמיתות תוכן:

א. מדוחות הפעולה של השוטרים עולה שהם קיבלו מחברת איתוראן דיווח בזמן אמת על אודות גניבת המצברים, והם אף הוכוונו על ידי נציג החברה אשר לנתיב נסיעת הרכב ובו המצברים עד לתפיסת שלושת הנאשמים וארבעת המצברים בכביש 6, בעקבות חסימה יזומה שבוצעה על ידי השוטרים (ת/10) ודוח פעולה של השוטר יעקב דורני שנמצא בתיק המוצגים, אולם לא סומן). מהדוחות עולה שהשוטרים הגיעו למקום התפיסה בשעה 19:50 ושהו במקום עד לסיום האירוע בשעה 21:13.

ב. אין חולק על כך שברשות הנאשמים נתפסו ארבעה מצברים בצבע צהוב (ת/11; ת/13, דוח פעולה דורני).

ג. מנתוני התקשורת (ת/14-ת/16) עולה שמכשירי הטלפון של הנאשמים היו מאוכנים בסביבת מקום הפריצה, ובהמשך במקומות שונים הממוקמים בין מקום הפריצה לבין המקום בו נתפסו, כל זאת בטווחי הזמן המשתלבים עם עדותו של קב"ט פלאפון (שהעיד שקיבל את ההודעה על הפריצה בשעה 19:00) ועם דוחות הפעולה של השוטרים שתפסו את הנאשמים, כאמור, לאחר השעה 19:50:

- נאשם 3 אוכן בין השעות 19:03-19:13 באזור אנטנה שכונתה "נאות אשלים בראשון לציון".
- נאשם 2 אוכן בין השעות 19:05-19:13 באזור אנטנה שכונתה "מערבית לצומת עין הקורא ראשון לציון".
- נאשם 1 אוכן בשעה 19:32 באזור אנטנה שכונתה "קידוח מקורות יבנה 232 בן זכאי"; ובין השעות 19:34-19:36 באזור אנטנה שכונתה "בית אריזה פרדס צומת בני דרום".

ד. אין חולק על כך ששלושת הנאשמים לא נפרדו במהלך השעות הרלוונטיות לאירוע, ומכאן שאיכון של אחד מהם במקום מסוים משליך באופן ישיר גם על המיקום של חבריו.

ה. במקביל לפעולת השוטרים בכביש 6 במטרה לתפוס את הנאשמים, פנה כוח משטרי נוסף למקום ההתפרצות, זאת בעקבות אותו דיווח שהתקבל מחברת פלאפון בזמן אמת. מ-ת/9 עולה שהשוטרים שהגיעו למקום בשעה 19:58 זיהו סימני פריצה בדלת שהייתה פתוחה, חור מלבני בגדר מאחורי המבנה שנחתך על ידי כלי חיתוך. עוד ציין השוטר ב-ת/9 שנמסר לו שקב"ט טלפון עושה דרכו לתחנת קריית גת על מנת להגיש תלונה, עובדה המחזקת את גרסת הקב"ט לפיקוח מרחוק על האירוע כולו בזמן אמת.

ו. יום למחרת, בשעה 10:30 הגיע למקום חוקר מז"פ לירז ביטאן, ומהדוח שערך (ת/9) עולה שהוכוון למקום על ידי קב"ט שטח של חברת פלאפון בשם ניר, אשר עדכן אותו "בתקציר פרטי האירוע". כבר מהאמור עולה שפרטי האירוע המצוינים בדוח הם בבחינת עדות מפי השמועה. לצד זאת מהתמונות שצילם עורך הדוח

נראה החור בגדר החיצונית (תצלום מספר 6); עיקום בתחתית דלת הכניסה למבנה (תצלומים מספר 8 ו-11) ובאזור מנעול הדלת (תצלומים מספר 9, 10, 13 ו-14), כאשר תצלומים אלו, שהוגשו בהסכמה, הם ראיות קבילות.

ז. פערים ותהיות שעולים מגרסאות הנאשמים במשטרה (ת-1/ת-6). עם זאת, מפאת השלב הדיוני בו ניתנת החלטה זו, ובשעה שהנאשמים טרם העידו וטרם נשמעה גרסתם בבית המשפט, לא ניתן להרחיב בנקודה זו ואין לקבוע כל ממצא מהימנות לגביהם.

דיון

15. לאחר שעיינתי בחומר הראיות הקביל, נתתי דעתי לנימוקי הבקשה ולתגובת המאשימה, מצאתי שדין הבקשה להידחות.

16. כידוע, בשלב זה של הדיון, תום פרשת התביעה, נדרשת התביעה להציג מערכת ראיות בסיסית, ולעתים אף דלה, להוכחת העבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום. עוד נקבע כי ראיות בסיסיות לעניין זה אין משמען ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא ראיות היוצרות מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את נטל הבאת הראיות מן התביעה לנאשם. בשלב דיוני זה אין לדקדק כחוט השערה ולערך בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד משני מאלה שהוזכרו באישום [ע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' כחלון, פסקה 4 (21.11.1977)].

17. על רקע אמות מידה אלו נבחן עתה אם הובאה על ידי המאשימה אותה מערכת ראיות ראשונית, בסיסית ודלה, שבסופו של ההליך ניתן יהיה לקבוע על סמכה כי הנאשמים אכן ביצעו את עבירות הפריצה והגניבה.

חזקת "החזקה תכופה"

18. במקרה שלפנינו מתקיימת החזקה העובדתית של "החזקה תכופה". בבסיס החזקה ניצבת ההנחה שאדם שנתפס זמן קצר לאחר ארוע גניבה עם הטובין הגנובים, יוחזק כמי שגנב אותם, או למצער כמי שקיבל אותם לידי בידועו שהם גנובים [ע"פ 8584/13 שטארה נ' מדינת ישראל, (30.6.2014), פסקה 22 לפסק דינה של השופטת ד' ברק-ארז (להלן: עניין שטארה)]. חזקה זו נסמכת על הגיון החיים ועל השכל הישר ועצמתה משתנה בהתאם לנסיבות המקרה, תוך הסתמכות על מקום התפיסה וזמן התפיסה, כמו גם על טיב הרכוש שנתפס. ובמה דברים אמורים? על מנת להמחיש את הדברים, נדמיין לעצמנו משולש שווה צלעות שבקצה של כל זווית שלו מצוי מגנט השווה בעצמתו למגנט המצוי ביתר הזוויות. למגנט אחד נקרא "כל הרכוש הגנוב", למגנט השני נקרא "פריט ייחודי שנגנב", ולמגנט השלישי נקרא "מועד ומקום התפיסה". ככל שהרכוש שנתפס יימשך באופן שווה לשלושת קודקודי המשולש, כך תהא החזקה (המשפטית) חזקה (עצמתית) יותר. ומנגד, ככל שנסיונות המקרה ילמדו על ריחוק מאחד הקודקודים (למשל מהטעם שהרכוש נתפס זמן רב לאחר האירוע או במרחק רב ממנו, או שנתפס חלק מהרכוש שנגנב, או נתפס רכוש שאינו ייחודי), כך תיחלש עצמת החזקה המשפטית. במצב דברים זה, ככל שהתביעה תבקש להסתמך על החזקה המשפטית, יהיה עליה לספק הסברים אפשריים לחוסרים אלו.

19. יישום המבחנים על המקרה שלפנינו, מוביל למסקנה שהחזקה המשפטית עליה מבקשת התביעה להסתמך במקרה זה היא ברמה הגבוהה ביותר האפשרית. אסביר. ברשות הנאשמים נמצא כל הרכוש הגנוב. הרכוש הוא רכוש ייחודי שקב"ט חברת פלאפון אף נתן בו סימנים. מנתוני חברת התקשורת עולה שהנאשמים נכחו באזור ההתפרצות בזמן התרחשותה, והמעקב של חברת איתוראן (גם אם לא ידוע מי מאנשיה ביצע את ההכוונה בפועל) הוביל את השוטרים לרכב המסויים בו נמצאו המצברים. אשר למועד התפיסה, הרי שהמצברים נתפסו בתוך פחות משעה ממועד ההתפרצות, כאשר מנתוני חברת התקשורת ניתן ללמוד על נתיב הנסיעה שלהם. ואם נחזור לדוגמת המשולש, הרי שארבעת המצברים שתפסו ממוקמים במרכז המשולש, לאחר שנמצא שתפיסתם עונה על כל אחד ממבחני המשנה באופן שווה.

20. מהאמור עולה שבתאריך 27.1.2018 בסביבות השעה 19:00, בעקבות חיווי כפול שהתקבל על פריצה במתקן אנטנות של חברת פלאפון, החלו לפעול במקביל מספר גופים, הן של חברת פלאפון והן של חברת איתוראן. במקביל להם פעלה משטרת ישראל, שהגיעה בתוך פרק זמן קצר למקום הפריצה. צוות משטרת נוסף הוכון על ידי גורם לא ידוע של חברת איתוראן, בעקבות המצברים, שבאחד מהם הושלל רכיב המשדר אותות מיקום. הצוות עצר את הרכב ובו המצברים הגנובים לאחר פחות משעה מרגע קבלת החיווי, לאחר שביצע פקק יזום שאיפשר לו לבדוק את כלי הרכב באזור.

21. בהינתן האמור, עובר כעת הנטל לנאשמים לסתור את החזקה, דהיינו לספק הסבר סביר כיצד הגיע לידיהם הרכוש הגנוב, ככל שהם אינם מעורבים בגניבה עצמה. הסברי הנאשמים ייבחנו אף הם באספקלריה של נסיון החיים והשכל הישר. ימצאו הסברי הנאשמים סבירים ומתקבלים על הדעת - לא יחוייבו בדינם כמבצעי העבירות. ומנגד - ימצאו הסבריהם קלושים ותלושים מהמציאות - יורשעו בדין. זה המקום להזכיר שהפרכת החזקה התכופה אינה תלויה בהכרח במהימנות שמייחס בית המשפט להסברו של הנאשם, "אלא באפשרות היתכנותו של ההסבר שניתן" [ע"פ 5492/11 אלרחמן נ' מדינת ישראל, פסקה 21 (5.8.2012)].

22. הנה כי כן, הנטל להפריך את החזקה מוטל על כתפי הנאשמים. עיון בדברי הנאשמים עת נחקרו במשטרה מלמד על כך שהנאשמים מסרו הסברים מהסברים שונים למעשיהם באותו יום ולהמצאות המצברים ברכבם. ואולם, הסבר שמסרו הנאשמים במהלך חקירתם במשטרה - אין די בו. בשלב זה, טרם החלה פרשת ההגנה, לא ניתן לזקוף לזכותם דברים שאמרו להגנתם במהלך חקירתם, ועל מנת להכשירם כראיה לטובתם, יהיה עליהם להעיד על אודותם בבית המשפט. לעומת זאת, אמירות שנאמרו בחקירה המשטרתית, והמסבכים אותם בביצוע העבירה, ייזקפו לחובתם, עד אשר ימצא להן מענה בעדותם בבית המשפט [ע"פ (ת"א) 70643/01 מדינת ישראל נ' קהלני (25.10.2001)].

זאת ועוד, על אף הגרסאות שמסרו בחקירותיהם במשטרה, עדין נותרו פתוחות מספר שאלות קריטיות, המהוות מכשול בפני הנאשמים להפריך את החזקה, שלא לדבר על פערים בגרסאות שמסרו בעניינים חשובים אחרים.

23. לאור כל האמור, ובשים לב לקיומה של חזקת "החזקה תכופה", לאחר שנתתי דעתי למכלול ראיות התביעה שהוצגו, תוך סינון ראיות שיכול ויימצאו כבלתי קבילות, ועל רקע הגרסאות שמסרו הנאשמים בחקירותיהם במשטרה, הטענות הסבירים מצדם, מצאתי שהוכחה, ולו ברמת הלכאורית, מעורבותם בביצוע ההתפרצות וגניבת המצברים, וכי יש

מקום להעביר אליהם את הנטל להפרכת החזקה.

24. אשר על כן, מצאתי לדחות את בקשת הנאשמים לזכותם מהעבירות המיוחסות להם בתום פרשת התביעה.

25. כפי שנקבע בדיון האחרון, יישמעו פרשת ההגנה והסיכומים ביום 7.2.2021 שעה 11:30.

26. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ט"ז כסלו תשפ"א, 02 דצמבר 2020, בהעדר
הצדדים.